

Csávossy

Hát Leo is elment... 75 éves volt. De még sem volt öreg... A nyughatatlan kőbortermészetű emberek csoportjához tartozott, azon öregek közé, akik büszkén tartják fiatalnak magukat és jóleső mosollyal állapítják meg, hogy "szegény,

Székely-Molnár
László

szerencsétlen mai fiatalok milyen öregek is vagytok hozzánk képest"... Koránkelő fiatal volt. Naponta két órát tréningezett a Gellért uszodában. Csak a hideg vizet kedvelte: a vérpezsdítőt, fiatalítót... Meghosszabbítja az életet. Oktatott és éreztem, hogy lenez, mert engem nem lehetett kihuzni a meleg medencéből. Én nem bírom a hideget, allergiám van tőle...

Leóval évek óta egyre melegebben tartottuk a barátságot. Pesten örökös partnerem volt. Budán vagy a lakásán találkoztunk vagy a Feneketlen-tó partján lévő vendéglőben üldögéltünk a teraszon. Ez volt a törzshelye. Az idillikus környezet, a teraszra kitett asztalok, a napfény, a sportbarátok, a színésznők, köztük Németh Marika a szőke primadonna. Ezek voltak azok a vonzások, amelyek elől nem tudok kitérni. Sokszor ott is irt s ezért érződött ki írásaiból a budai hangulat: a harangok kórusa, az oltárok csöndje és a templomok áhítata. Sokszor úgy tűnt, mintha Csávossy imádkozna irna. Leóval havonta levelet is váltottunk. Voltak, akik nem értették meg, hogy miért ment haza. Ezek olyanok, akik sohasem lépnek hazai földre. Így hát megvan az okuk arra, hogy haragudjanak azokra, akik haza mehetnek. Ha ők nem mehetnek, ne menjen más se... Nem ismerik a legszentebb emberi érzést, a honvágyát. Leo nem törődött azzal, hogy ki mit gondol róla. Nekem bizalmas barátom volt, el-

...

Írta: SZÉKELY-MOLNÁR IMRE

Csávossy Leótól búcsúzom . . .

5. oldal

SZABADSÁG

"Szabadság" 1970 Nov. 12

mondta, azért ment haza, mert megöregedett és a szülőföldjén akar meghalni... Mások egy félmarok földet tartogatnak maguknál, hogy legalább a koporsójukba tegyék. A világ egyetlen nemzetének sincs ilyen soha el nem muló, a halálukba is magukkal vitt hazaszeretete.

Csávossy szellemi vénája ujjászületett odahaza. Olyan munkakedvvel dolgozott, mint hajdan fénykorában. Csak most többet látott és a lehiggadt ember bölcsessége, élettapasztalata komoly írói csinált belőle. Az apró kis riportnovelláskái igazi remekművekké váltak. Ha megjelent egy-egy írása a lapjainkban, azonnal elküldtem neki és az újság kivágások szélére ráírtam pár sorban a véleményemet. Hálás volt érte. Megköszönte: "Végtelenül jól esett elismerő kritikád csillogó szavai. Ismerve e téren szigorú elveidet és tárgyilagosságodat. "Stoppet" vezénylek magamnak, nehogy túlértékeljem képességeimet. Az öntömjénezés azonban a nyolcadik x derekán már bizonyára hatástalan és így nem közveszélyes."

Egyik levelének a következő pár sora a szívét mutatja be:

— Az elmúlt héten két tragikus esemény rázott meg bensőmben. Az egyik Mandl Gyula hir-

telen halála. A második szintén halálhír. Szegény Lovass Tóni (sokszoros magyar marathoni futóbajnok) hazajött meghalni. — Egyetlen dollár nélkül. Rengeteget szaladgáltam betegsége, majd eltemetése ügyében. A huga 84 éves, a szeretet otthonból kap ingyen ebédet. Összeszedtem neki (Atléta szövetség, Baráti társaság, Sportmuzeum, konzulátus) pár ezer forintot és Tóni elsőosztályu temetést kapott.

Az első, betegségére utaló hírt ez év június 17-én kaptam tőle. "A MÁV kórház orvosainak a vizsgálatait "élvezem" — Magasvérnyomás, szédülés, nagyfoku fáradtság a tünetek. Nincs mese! "Besétáltam" a 75-be. Több pihenést, teljesen idegességmentes életet parancsoltak rám. Az Astoria asztaltársaság, az öregfiúk találkozóhelye minden kedden délelőtt idejönnek össze. Egytől-egyig volt válogatott futballjátékos és vízpolózó. Közülük ebben az évben négyen távoztak. Én sem tudhatom mikor kézbesítik ki a behívót."

Mennyit tudnék még idézni tőle Istenem. Itt ülök a szobámban a haldokló ősz kellős közepén... Csepereg az eső... Sötét felhők futkároznak az égen. Napfényt már napok óta nem láttam... Törölöm a könnyeimet és a lelkemből szakadt ki az üzenet: "Várj egy kicsit még öreg pajtásom és én is elindulok utánad..."

Barátom már alig akad ideleinn. A legjobbak mind elköltöztek erről a robbanásig feszülő, alattomos, bombás, pusztulásnak indult földről...